

Scénář k videoreportáži – pamětník Vladimír Kocman

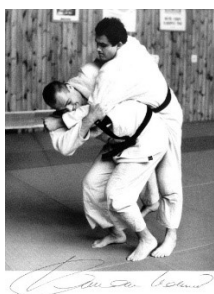
vypracovali: Vojtěch Kolář, Štěpán Turek, Adam Bernard, Roman Turek, Shan Zhu

ZŠ J. Š. Baara České Budějovice

(00:00 – 00:03) **Úvodní obrazovka** – fotka (činky, OH medaile, kimono, tatami, nápis „Příběhy našich sousedů, Vladimír Kocman“) + hudba (sountrack z filmu Gladiator)

(00:04 – 00:16) **Mluvené slovo** – Adam Bernard: „Ukážeme vám příběh člověka, kterému život pořádně naložil. Jako vrcholový judista se musel vypořádat se smrtí syna, zákazem startu na olympiádě nebo s vyhazovem z reprezentace. Vždy se s těžkostmi vyrovnat dokázal. Už odmala je jeho život spjat se sportem.“ – na pozadí fotky z juda

(00:17 – 0:37) **Video** – pan Kocman vypráví: „Já jsem hrál hokej za ten Pionýrák tady taky a docela mě to šlo, docela mě to bavilo, tak jsem si říkal, že zkusím jít do Motoru na přijímačky, jestli bych se dostal do Motoru, protože tak trošku sport mě začal bavit a tehdy na těch přijímačkách, tam byla úplně plná plocha dětí. Tam prostě bylo možná takových 400 – 600 dětí.“

(00:38 – 00:40) **Obrazovka s textem.** Československé judo mělo štěstí, že hokej nezvítězil.

+ (sountrack z filmu Gladiator)

ČESKOSLOVENSKÉ JUDO MĚLO ŠTĚSTÍ, ŽE HOKEJ NEZVÍTĚZIL

(00:41 – 00:43) Obrazovka s textem. Začátky s judem. Hadžime (jap. začátek zápasu)
+ (sountrack z filmu Gladiator)

ZAČÁTKY S JUDEM
HADŽIME (jap. začátek zápasu)

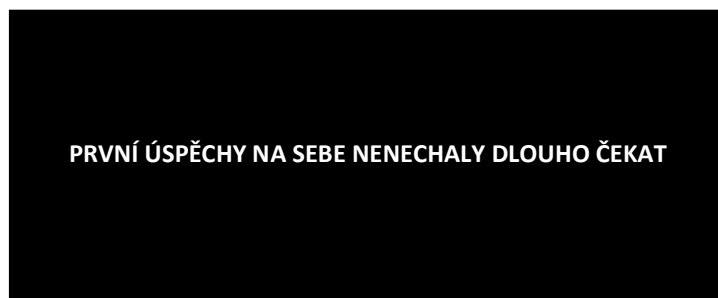
(00:44 – 00:45) Video pořízené doma u p. Kocmana – ten v kimonu říká: „*Hadžime*“ (japonské slovo označující začátek zápasu).

(00:46 – 00:54) Video – pan Kocman vypráví: „*Jsem se jim líbil, že jsem takovej byl velikej. Tak si říkali: „Hele, to bych mohl být dobrý judista, těžkou váhu nemáme.“ A tak mě pozvali k nim, tady na Rudou Hvězdu.*“

(00:55 – 01:36) Video – pan Kocman vypráví: „*Moc mě to nechytlo, takže jsem tam asi 2x, 3x byl. Pak jsem tam přestal chodit. Ale pak se mi to nějak rozleželo a začal jsem s tím znovu, asi po nějakých 3, 4 měsících. A šíleně mě to chytlo. Úplně jsem se do toho zamiloval. A začal jsem chodit a trénovat fakt jak blázen. Domluvil jsem se na škole se sportákem, s učitelem na sport, s profesorem, s tím, že mi dal klíče od tělocvičny. Já jsem tam jezdil ráno o hodinu dřív před školou, tam jsem trénoval v tělocvičně, kde nikdo nebyl. Pak jsem tam trénoval ještě hodinu po obědě, pak jsem jel do Budějč, šel jsem do oddílu a trénoval jsem ještě s nima, takže jsem trénoval 3x denně.*“

(01:37 – 01:39) Obrazovka s textem. První úspěchy na sebe nenechaly dlouho čekat.

+ (sountrack z filmu Gladiator)

(01:40 – 1:55) Zvukový záznam, na obrazovce fotografie.

„Taky za rok jsem je začal porážet a za dva roky jsem se dostal do reprezentace, tehdá juniorský. A začal jsem ten sport brát vážně, to judo.“

Foto 1(stupně vítězů), **2** (tým), **3** (souboj), **4** (souboj) – každá 3-4 s

(01:56 – 01:58) Obrazovka s textem. Banská Bystrica – 500 km od domova.

+ (sountrack z filmu Gladiator)

(01:59 – 02:24) Video – pan Kocman vypráví:

„Já jsem dobře věděl, že jestli se chci fakt jako něco naučit, tak potřebuju jít tam, kde jsou ty judisti nejlepší. Takže tehdá v Československu byl nejlepší oddíl Dukla Banská Bystrice. Tak jsem se domluvil s tím trenérem, že půjdu tam, že tam nastoupím. No a vlastně v těch 18-ti, 19-ti letech jsem nastoupil do Dukly Banská Bystrica, do sportovního oddílu judo, tenkrát to bylo Armádné středisko vrcholového sportu.“

(02:25 – 2:27) Obrazovka s textem. *OH Moskva 1980 bronz.*

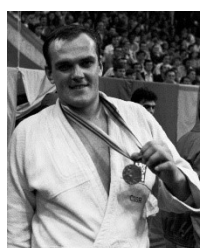
+ (sountrack z filmu Gladiator)

(02:28 – 02:53) Zvukový záznam, na obrazovce fotografie.

„V roce 1980 se mi podařilo získat na seniorském ME tadyhle ve Vídni bronzovou medaili. Díky tomu vlastně jsem jel v roce 1980 i na OH jako úplný nováček – bylo mi nějakých 24 let. A tam vlastně se mi podařilo získat tuhle medaili olympijskou.“

Foto medaile 1980, medaile detail, OH Rio; každá 8 s.

(02:54 – 03:26) Video poskytnuté ČT: zápas o bronz MS Maastricht 1981, finále MS Moskva 1983

(03:27 – 03:29) Obrazovka s textem. *Poté přišel zákaz startu na další olympiádě*

+ (sountrack z filmu Gladiator)

(03:30 – 03:49) Video 2x – pan Kocman vypráví:

„Byl jsem tehdá v největším laufu v tom osmdesátém čtvrtém a vlastně díky rozhodnutí komunistické strany jsme na tu olympiádu nejeli.“

„Ten důvod byl, že to je v Los Angeles v Americe a že tam je vysoká zločinnost. A že nám nemůžou – jako olympijský výbor – zaručit bezpečnost.“

(03:50 – 03:52) Obrazovka s textem. *Nebyla to jediná psychická tíže doléhající na sportovce.*

+ (sountrack z filmu Gladiator)

NEBYLA TO JEDINÁ PSYCHICKÁ TÍŽE DOLÉHAJÍCÍ NA SPORTOVCE

(03:53 – 04:20) Video – pan Kocman vypráví:

„My jsme byli prostě vojáci, my jsme byli sportovci – Dukla. A byli jsme rádi, že můžeme sportovat a chtěli jsme samozřejmě výsledky a někdy se nám to taky nepodařilo, že jsme taky prostě dostali na bendžo pořádně. A pak třeba si nás zavolal nějaký ten vedoucí, nějaký ten politruk a začal tam na nás řvát: „Súduhovia – to jsme byli na Slovensku – vy si neúvedomujete, že keď nevyhrajete na poli športovnom, tak bude válka.“

(04:21 – 04:23) Obrazovka s textem. *Vyhazov z reprezentace.*

(sountrack z filmu Gladiator)

VYHAZOV Z REPREZENTACE

(04:24 – 04:44) Video 2x – pan Kocman vypráví:

„Najednou prostě bylo na stole: „Hele, chlapče, to si musíš vybrat, buď budeš sportovat, buď budeš reprezentovat a buď budeš tady zaměstnaněj anebo prostě budeš chodit do kostela, jo.“

„Zasloužilý mistr sportu, kapitán národ'áku – to jsem byl jeden tejdén v říjnu a v listopadu už jsem dělal v Chiraně jako topič.“

(04:45 – 04:51) **Závěr** – pozadí s fotkou a vypsányi úspěchy

Mluvené slovo – Štěpán Turek: „Tady končí i náš příběh. Příběh muže, který se dokázal poprat se vším, co mu život přinesl. Za to mu patří palec nahoru.“

(04:52 – 04:54) **Video pořízené doma u p. Kocmana** – ten v kimonu říká: „Soremade“ (japonské slovo označující konec zápasu).

(04:55 – 05:00) **titulky – autoři**